

MNENJA

ODBOR REGIJ

86. PLENARNO ZASEDANJE 5. IN 6. OKTOBRA 2010

Predhodno mnenje Odbora regij – Vloga lokalnih in regionalnih oblasti v prihodnji okoljski politiki

(2011/C 15/02)

ODBOR REGIJ

- je prepričan, da bi morale lokalne in regionalne oblasti imeti večjo vlogo pri pripravi okoljske politike EU, saj je to jamstvo za boljše izvajanje in prevzem odgovornosti. Inovativne metode uprave na več ravneh, vključno z izkoriščanjem obstoječih mrež in platform, bodo spodbudile proaktivno zavezanost lokalnih in regionalnih oblasti. Konvencija županov bi v tem smislu lahko bila referenčna točka in ta koncept bi bilo mogoče razširiti na druga ključna področja okoljske politike EU;
- poziva Evropsko komisijo, naj prouči možnosti, da bi skupaj z OR organizirala letni forum za obravnavo regionalnih in lokalnih problemov in rešitev glede uporabe okoljskega prava EU, Evropski parlament pa, naj vključi OR v posebne razprave z Evropsko komisijo o izvajanju evropskega okoljskega prava;
- poziva države članice, naj zagotovijo upoštevanje notranje razdelitve pristojnosti in opredelitev postopkov za posvetovanje, vključno z ustanavljanjem „skupin za prenos/dosjeje“, sestavljenih iz uradnikov nacionalne uprave, regij in lokalnih združenj, da bi sodelovali v celotnem krogu priprave politike;
- podpira oblikovanje splošnega in zavezujočega okvira za preglede okolja. Obliko in vsebino inšpekcijskih pregledov bi morala določiti nacionalna raven, lokalna in regionalna raven pa bi ju nadalje razvili glede na splošne cilje, zastavljene na ravni EU in nižjih ravneh upravljanja;
- poudarja, da bo 7. okoljski akcijski program ključni steber prihodnje strategije Evropa 2020; pojasniti je treba pomen njegovih posledic za okoljsko politiko. Opredeliti bi moral jasne cilje in časovne razporede ter ohraniti skupno tematsko strategijo za varstvo tal, vključno s ciljem sprejeti okvirno direktivo o tleh.

Poročevalka:	Paula BAKER (UK/ALDE), članica sveta mest Basingstoke in Deane
Referenčni dokument:	Zaprosilo španskega predsedstva

I. POLITIČNA PRIPOROČILA

ODBOR REGIJ

A. Splošna priporočila

1. pozdravlja dejstvo, da je vključen v pripravo *Boljših instrumentov za okoljsko politiko* in 7. okoljskega akcijskega programa, saj so lokalne in regionalne oblasti ključne za izvajanje okoljske politike in doseg oprijemljivih rezultatov;

2. čestita k odličnemu delu o okoljskih vprašanjih, ki so ga mnoge lokalne in regionalne oblasti že opravile, in jih želi nadalje spodbuditi;

3. priznava, da učinkovita uporaba predstavlja oviro. Leta 2008 je bilo 23,5 % (481) vseh kršitev zakonodaje EU povezanih z okoljem ⁽¹⁾, kar kaže, da se škodovanje okolju in izkrievljanje konkurence nadaljujeta;

4. cilj tega mnenja je izpostaviti priložnosti za povečanje učinkovitosti varstva okolja na vseh ravneh upravljanja in vseh stopnjah oblikovanja politike.

B. Izboljšanje usklajevanja in upravljanja

5. je prepričan, da bi morale lokalne in regionalne oblasti imeti večjo vlogo pri pripravi okoljske politike EU. Njihova vključitev jamči za boljše izvajanje in prevzem odgovornosti. Koncept OR o upravljanju na več ravneh bi bilo treba uporabiti v okoljski politiki EU ter razširiti pilotski projekt v zvezi s tristranskimi pogodbami med EU, nacionalno in regionalno ali lokalno ravno ⁽²⁾. To bi omogočilo resnično delitev odgovornosti med različne ravni uprave, da bi dosegli dogovorjene rezultate;

6. je prepričan, da bodo inovativne metode uprave na več ravneh, vključno z izkoriščanjem obstoječih mrež in platform, spodbudile proaktivno zavezanost lokalnih in regionalnih oblasti, namesto da bi se zanašali na enostavno uveljavljanje zakonodaje EU preko držav članic. V evropskih mestih in regijah obstajajo številni primeri ambicioznih ukrepov na lokalni ravni, ko se država članica ni odzvala, kot je Lokalna agenda 21, ki izhaja iz svetovnega vrha o okolju leta 1992.

Konvencija županov bi v tem smislu lahko bila referenčna točka;

7. poziva Evropsko komisijo, naj prouči, ali bi bilo mogoče ta koncept razširiti na druga ključna področja okoljske politike EU, kot so biotska raznovrstnost, odpadki in voda, hrup in onesnaženje zraka ter raba tal, in sicer na podlagi celovitega pristopa, ki vključuje medsektorsko usklajevanje;

8. obžaluje, da čeprav imajo regionalne in lokalne oblasti jasno opredeljene naloge pri varstvu okolja, je zakonodaja EU naslovljena na države članice in zahteva le imenovanje „pristojnega organa“ (redko „organov“), le izjemoma pa omenja sodelovanje ⁽³⁾;

9. obžaluje pomanjkanje poudarka na ukrepih, ki podpirajo dobro lokalno in regionalno upravo v načrtih Evropske komisije za izboljšanje izvajanja okoljske zakonodaje EU ⁽⁴⁾;

10. poudarja, da člen 11 Lizbonske pogodbe predvideva intenzivnejši dialog in posvetovanje evropskih institucij. Lokalne in regionalne oblasti so prepričane, da ta nova določba ponuja priložnosti za razvoj njihove vloge pri oblikovanju politike EU. Nadalje je načelo subsidiarnosti razširjeno na regionalne in lokalne ravni, člen 5 Protokola o subsidiarnosti pa predvideva, da morajo osnutki zakonodajnih aktov vsebovati oceno o predvidenih finančnih učinkih predloga in o posledicah za pravila, ki jih morajo sprejeti države članice, vključno z regionalno zakonodajo;

11. je prepričan, da bi morala biti ocena učinka Evropske komisije razširjena na lokalno in regionalno raven z oceno teritorialnega učinka, ki bi morala postati standardna praksa;

12. poziva Evropski parlament in Svet, naj sprejmeta amandmaje in spremembe zakonodajnih predlogov, ki imajo daljnosežne učinke na lokalne in regionalne oblasti, ter opravita oceno učinka podobno tisti, ki je bila izvedena za prvotni predlog;

13. poudarja, da izvajanje okoljske zakonodaje pogosto zahteva pomembno upravno in finančno zavezanost, znanje in strokovnost ter politično voljo. Ugotavljanje učinka v lokalnih in regionalnih institucionalnih strukturah lahko služi kot utemeljitev večje finančne pobude ter potrebne evropske in nacionalne podpore;

⁽¹⁾ COM(2009) 304 konč., spletna stran Evropske komisije Statistika kršitev okoljske zakonodaje

⁽²⁾ CdR 89/2009 fin, COM(2002) 709 konč.

⁽³⁾ Bruseljska raziskava 2010 „The Regional Dimension in EU Environmental Regulations and Directives“, <http://www.eapdebate.org/files/files/study-regionaldimension.pdf>

⁽⁴⁾ COM(2008) 773/4.

14. meni, da mora Evropska komisija imeti skupne instrumente, da lokalnim in regionalnim oblastem zagotovi zadostna sredstva za doseganje zastavljenih ciljev;

15. vztraja, da je potrebno boljše komuniciranje na vseh ravneh uprave v vseh fazah priprave politike, vključno z naložbami v informacijske sisteme in spletna orodja, ki informacijam o okolju dajejo pregledno obliko za uporabo v javnosti in javnih institucijah. Pritisk poročanja na lokalne in regionalne oblasti je mogoče zmanjšati s pomočjo IKT, ne da bi to vplivalo na zakonodajo;

16. svetuje ministrstvom za okolje, naj ustanovijo vertikalne „skupine za dosjeje“, sestavljene iz strokovnjakov iz državne uprave, regij in združenj lokalnih oblasti, da bi sodelovali v celotnem krogu priprave politike;

17. želi močnejše spodbujanje programa EU LIFE+ v vseh regijah Evrope, da bi spodbudili inovativne lokalne ukrepe in povečali učinek in prepoznavnost njegovega področja „okoljska politika in upravljanje“;

18. pozdravlja predlog Evropske komisije, da vzpostavi mreže stalnega izvajanja, ki bi vključevale osebje Evropske komisije in kontaktnih točk držav članic⁽⁵⁾. Kontaktne točke držav članic morajo podpreti skupine za izvajanje na nacionalni ravni, v katerih so vključeni lokalni in regionalni uradniki;

19. poziva Svet, naj brez nadaljnjega odlašanja spremlja predlog direktive o dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, ki ga je leta 2004 potrdil Evropski parlament. To bi pomenilo popolno uresničevanje Aarhuške konvencije in prispevalo k doslednejšemu uveljavljanju okoljske zakonodaje;

20. poziva k skupni uporabi znanja v pravosodnih sistemih, ki obravnavajo kršitve in neskladja z okoljsko zakonodajo EU;

21. podpira poziv Evropskega parlamenta k oblikovanju splošnega in zavezujočega okvira za preglede okolja, ustanovitvi skupine EU za inšpekcijske preglede okolja in krepitvi mreže EU za izvajanje in uveljavljanje okoljskega prava (IMPEL)⁽⁶⁾. Zavezujoč instrument za inšpekcijske preglede lahko zmanjša nelokalno konkurenco med regijami in mesti EU, ki nastane zaradi različnih inšpekcijskih sistemov, ter zagotovi standardizirane pravne ukrepe. Obliko in vsebino inšpekcijskih pregledov bi

morala določiti nacionalna raven, lokalna in regionalna raven pa bi ju nadalje razvili glede na splošne cilje, zastavljene na ravni EU in nižjih ravneh upravljanja;

22. ponavlja priporočilo za širitev mreže IMPEL na lokalne in regionalne ravni v vseh državah članicah, ki bi lahko vključila razvijanje močnih nacionalnih mrež IMPEL, preko katerih bi se širili rezultati IMPEL⁽⁷⁾.

C. Učinkovitejše povezovanje politik

23. pozdravlja nedavne dejavnosti GD REGIO in GD ENV za zagotovitev, da bodo dejavnosti GD REGIO v celoti upoštevale okoljske zahteve, in je prepričan, da je takšna povezanost potrebna v vseh službah. Celovita agenda, ki jo prinaša strategija EU 2020, je dobrodošla, vendar je potrebna močna teritorialna razsežnost;

24. vztraja, da je treba povezanost politike in okoljske vplive upoštevati pri pregledu proračuna EU po letu 2013 ter pri vseh kohezijskih in kmetijskih sredstvih EU;

25. poudarja, da obstajajo nenamerna protislovja med različnimi elementi okoljske zakonodaje. Na primer zmanjšanje količine odpadkov bi morali urejati tako okvirna direktiva o odpadkih kot tudi direktiva o proizvodih. S poenostavitvijo zakonodaje bo ta postala jasna, nedvoumna in usmerjena na rezultate, predpisi pa bodo bolj usmerjeni, bolj sprejeti in uporabni;

26. poudarja, da se mora Evropska komisija pri pripravi osnutka ali pregleda evropske zakonodaje posvetovati z lokalnimi in regionalnimi oblastmi. Njihove dragocene izkušnje lahko prispevajo k zgodnjemu odkrivanju neskladnosti z drugimi politikami ali škodljivih učinkov in povečajo učinkovitost zakonodaje;

27. zahteva ublažitev predpisov o izkrivljenosti trga, saj predstavljajo oviro za zelena javna naročila;

28. vztraja, da je zakonodaja, ki obravnava vire okoljskega vpliva, bistvena za doseg okoljskih ciljev in zagotovitev obvezne doslednosti za lokalne in regionalne oblasti. Na primer lokalne in regionalne oblasti ne morejo vplivati na emisijske standarde vozil, vendar morajo izpolniti cilje EU glede kakovosti zraka;

29. zagovarja uporabo tržnih instrumentov, ki odražajo celoten strošek blaga ali storitve, kar potrošniku ob nakupu omogoča predvideti vplive blaga ali storitve na okolje v času življenjske dobe blaga ali storitve, poleg tega je tako poudarjena tudi odgovornost proizvajalca.

⁽⁵⁾ COM(2008) 773/4.

⁽⁶⁾ Resolucija z dne 20. novembra 2008 o reviziji Priporočila 2001/331/ES o določitvi najmanjših meril za okoljske inšpekcijske preglede v državah članicah

⁽⁷⁾ CdR 36/2001 fin

D. Kako lahko lokalne in regionalne oblasti opravijo več okoljskih nalog

Vprašanja v zvezi z upravljanjem

30. poziva države članice, naj zagotovijo upoštevanje notranje razdelitve pristojnosti in opredelitev postopkov za posvetovanje z lokalnimi in regionalnimi oblastmi. Dobro sodelovanje, zlasti s „skupinami za prenos“, sestavljenimi iz nacionalnih, regionalnih in lokalnih uradnikov, prispeva k vzajemnemu razumevanju in uspešnemu izvajanju zakonodaje⁽⁸⁾;

31. poudarja ključno vlogo regionalnih in lokalnih oblasti pri zbiranju okoljskih podatkov. Za zagotovitev doslednosti, učinkovitosti in zanesljivosti poročil in kazalnikov v zvezi s stanjem okolja EU so potrebni pravilna razporeditev odgovornosti, zagotavljanje virov in informacijski tokovi med občinami, regijami in državami članicami;

32. spodbuja preglednost funkcij, zlasti med službami, ki skrbijo za uveljavitev okoljskega prava EU, in tistih, ki zagotavljajo okoljske storitve ali infrastrukturo in prostorsko načrtovanje.

Skupna uporaba informacij

33. poziva državna in regionalna ministrstva za okolje in agencije, naj z vključitvijo predstavnikov lokalnih in regionalnih oblasti pripravijo dokumente za usmerjanje, standarde ter predloge za postopke, vključno s konkretnimi predlogi za instrumente, merila uspešnosti ter predloge za postopke, ki jih bodo izvajale lokalne in regionalne oblasti. Hkrati bi morali sprejeti ustrezne ukrepe za spodbujanje sodelovanja med lokalnimi in regionalnimi oblastmi v EU, ki se soočajo s primerljivimi okoljskimi problemi;

34. potrjuje vrednost skupnega izkoriščanja dobre prakse med lokalnimi in regionalnimi oblastmi, vključno z načini za obvladovanje izzivov dostopa do informacij in prepoznavnosti ali jezikovnih razlik.

Pritegnitev in vključevanje državljanov

35. čestita tistim oblastem, ki navdihnejo in vključijo državljane v določanje skupnih dolgoročnih vizij kakovostnega življenja na svojih območjih, pri tem pa povežejo okoljska, družbena in gospodarska vprašanja;

36. poziva k podpori za izobraževanje in raziskave za krepitev povezav med državljani in njihovim okoljem. Državljeni se vloge, ki jo okolje igra v njihovem življenju, ne zavedajo v celoti⁽⁹⁾. Lokalne in regionalne oblasti lahko kot

raven, ki je najbližje lokalnim skupnostim, povečajo ozaveženost med državljani vseh starosti;

37. meni, da bi oblasti morale uvesti postopke za širjenje informacij, po možnosti preko interneta, in uresničiti obveznosti iz Aarhuške konvencije⁽¹⁰⁾, ki omogoča okoljsko pravičnost, vključuje javnost v spremljanje lokalnega izvajanja okoljske politike EU in uvaja primerna orodja za participativno demokracijo in lokalno odgovornost;

38. je prepričan, da sta direktiva o strateški okoljski presoji in direktiva o presoji vplivov na okolje ključna instrumenta za to, da bo lokalna in regionalna okoljska politika v sodelovanju z javnostjo⁽¹¹⁾ zagotovila upoštevanje lokalnega znanja, pri tem pa opozorila na stroške in spretnosti, povezane s tem;

39. spodbuja lokalne in regionalne oblasti, naj uporabljajo poenostavljene in usklajene javne mehanizme za spremljanje okolja, ki olajšujejo izpolnjevanje zahtev zakonodaje in spodbujajo odnose med javnimi upravami in javnostjo na podlagi načel učinkovitosti, preglednosti in skupne odgovornosti.

Finančno in horizontalno vključevanje

40. poziva lokalne in regionalne oblasti, naj okolje vključijo v vsa področja dejavnosti, na primer s podporo zelenim lokalnim podjetjem s tveganim kapitalom, poslovnimi angeli, mikrokrediti, vključno s svetovanjem o zeleni javni nabavi;

41. spodbuja lokalne in regionalne oblasti, da bi oddajale „zeleno javna naročila“. Javna naročila znašajo 16 % BDP EU in bi morala biti čim bolj okolju prijazna, zato je nova spletna stran o zelenih javnih naročilih dobrodošla (<http://ec.europa.eu/environment/gpp>);

42. potrjuje polno uporabo možnosti povračila stroškov, ki jih predvideva člen 9 okvirne direktive o vodah, da se zagotovijo ustrezne pobude za varčevanje in učinkovitost, in člen 14 okvirne direktive o odpadkih, da bi se uporabnik zavedel okoljskih stroškov, in poziva, da se v prihodnje predloge vključijo podobni ekonomski instrumenti;

43. potrjuje tesno povezovanje načrtovanja (tudi trajnostnega prostorskega načrtovanja) s proizvodnjo in distribucijo ob upoštevanju obstoječih nacionalnih sistemov načrtovanja, da bi spodbudili nizkoogljični razvoj, trajnostno proizvodnjo, učinkovitost virov in obnovljive vire energije ter tako ustvarili zelena delovna mesta in spodbudili trajnostno rast, hkrati pa zmanjšali vplive na okolje in zdravje državljanov;

⁽⁸⁾ CdR 199/2009 fin, CdR 89/2009 fin, raziskava EIPA 2009 *The institutional impacts of EU legislation on local and regional governments* (Institucionalni vplivi zakonodaje EU na lokalne in regionalne uprave)

⁽⁹⁾ V skladu s posebnimi raziskavami Eurobarometer odnosa javnosti do okolja (biotska raznovrstnost 2010, podnebne spremembe 2009, okolje 2008), glej http://ec.europa.eu/environment/working_en.htm

⁽¹⁰⁾ Konvencija Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo (UNECE) o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah

⁽¹¹⁾ CdR 38/2010 fin

44. poziva, naj se pri oblikovanju prihodnje politike okoljskega upravljanja v obmejnih regijah kot tudi v sosednjih območjih s skupnimi rekami ali drugimi mejnimi vodami učinkoviteje izkoristijo partnerski programi (npr. evroregije) na lokalni ravni, da bi tako lahko vplivali na sosednje države ter pripravili in izvedli skupne okoljevarstvene programe.

E. Prispevek OR

V fazi priprave politike

45. poziva Evropsko komisijo, naj sprejme bolj proaktiven pristop k pridobivanju zgodnjih prispevkov OR pri pripravi politike, tj. z zaprosili za predhodna mnenja;

46. se zavezuje, da bo nadaljeval sedanje sodelovanje z Evropsko komisijo pri ocenjevanju učinka nekaterih predlogov na lokalne in regionalne oblasti (ocena teritorialnega učinka) preko posebnih mrež OR, mreže za nadzor subsidiarnosti OR in platforme za spremljanje strategije EU 2020.

V fazi priprave politike in v fazi odločanja

47. se zavezuje, da bo neposredne lokalne izkušnje iz lokalnih in regionalnih uprav vključil v pripravo svojih mnenj. To vključuje usmerjena posvetovanja preko posebnih mrež OR, mreže za nadzor subsidiarnosti OR in platforme za spremljanje strategije EU 2020 ter organizacijo posvetovanj z lokalnimi in regionalnimi združenji ter ključnimi akterji.

V fazi odločanja

48. poudarja, da je Lizbonska pogodba okrepila vlogo OR pri sprejemanju odločitev o politiki EU o podnebni spremembi z izrecno uvedbo obveznega posvetovanja z OR; pozdravlja določbo Lizbonske pogodbe o pravici do ponovnega posvetovanja, če se začetni zakonodajni predlog v zakonodajnem postopku bistveno spremeni, kar OR daje možnost, da pripravi revidirana mnenja;

49. želi okrepiti sodelovanje z zakonodajnim institucijama Evropskim parlamentom in Svetom pri okoljskih zadevah. Odbor ENVI Evropskega parlamenta bi lahko izkoristil skupna posvetovanja in povabil poročevalce OR, da predstavijo ključna mnenja OR. Države članice bi lahko povabile OR k sistematičnemu sodelovanju na neformalnem zasedanju Sveta ministrov za okolje⁽¹²⁾.

Pri izboljšanju izvajanja

50. poziva Evropsko komisijo, naj prouči možnosti, da bi skupaj z OR organizirala letni forum za obravnavo regionalnih

in lokalnih problemov in rešitev glede uporabe okoljskega prava EU v posebnih sektorjih, kot so voda ali biotska raznovrstnost, hrup, zrak ali odpadki;

51. poziva Evropski parlament, naj vključi komisijo OR ENVE v posebne razprave odbora ENVI in Evropske komisije o izvajanju evropskega okoljskega prava;

52. predlaga pripravo podelitve nagrade evropski zeleni prestolnici in izraža željo, da bi bil vključen v žirijo. V ta namen predlaga:

- proračunska sredstva za dobitnike, da bi povečali dodano vrednost EU podeljenih nagrad, kot npr. pri podelitvi nagrade evropske prestolnice kulture;

- čim več ugodnosti in koristi, ki jih imajo mesta kot evropske zelene prestolnice, vključno z omrežnim povezovanjem dobitnikov za izmenjavo znanja in najboljše prakse. Predvideti bi bilo mogoče tudi podporo OR kot gostitelja dogodkov ter poročanje o rezultatih OR in Evropski komisiji;

- da OR svoje evropske dogodke, konference in seje komisij v zadevni evropski zeleni prestolnici leta usmeri v nadaljnjo krepitev izmenjave znanja in najboljših praks;

- spodbuditev evropskih zelenih prestolnic k temu, da po nekaj letih poročajo o dodatnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti na področju trajnostne urbane politike. Prav tako bi jih bilo treba spodbuditi k izmenjavi novih dosežkov in vizij z drugimi mesti in zainteresiranimi stranmi na ključnih evropskih dogodkih;

- nagrado za spodbujanje vključevanja javnosti v participativno demokracijo in lokalno odgovornost, vključno z regionalno razsežnostjo, kar bi lahko dosegli z vključevanjem dejavnosti mestnega zaledja v evropsko zeleno prestolnico;

- izboljšanje izbirnih postopkov, npr. priložnost za žirijo, da bi opravila pogovore s predstavniki mest v ožjem izboru in obiskala ta mesta;

- povečanje prepoznavnosti nagrade, OR bi lahko v sodelovanju z drugimi gostil svečanost ob njeni podelitvi.

F. Prihodnjemu okviru okoljske politike naproti

Potreba po 7. okoljskem akcijskem programu

53. je prepričan, da je 6. okoljski akcijski program pomembno pripomogel k oblikovanju okoljske zakonodaje EU in da je potreben 7. okoljski akcijski program;

⁽¹²⁾ CdR 89/2009 fin

54. poudarja, da bo 7. okoljski akcijski program okreplil strategijo trajnostnega razvoja in bo ključni steber prihodnje strategije Evropa 2020, ki se pogosto sklicuje na „zeleno rast“ in prehod na nizkoogljično gospodarstvo, kjer se učinkovito ravna z viri. 7. okoljski akcijski program je potreben, da se pojasni pomen teh izrazov in opredelijo njihove posledice za okoljsko politiko;

55. je prepričan, da bo 7. okoljski akcijski program koristil podjetjem ter lokalnim in regionalnim oblastem, tako da bo zagotovil strukturiran, dolgoročni okvir načrtovanja, vključno z obsežnimi naložbami v infrastrukturo;

56. poudarja, da mora biti okoljska politika vključena v vsa področja politike, česar ni mogoče doseči le s pomočjo posebne zakonodaje za posamezno temo;

57. se boji, da bo nesprejetje naslednjega okoljskega akcijskega programa ob poteku 6. okoljskega akcijskega programa, ki je prvi pravni instrument z zavezujočimi odločitvami, obveljalo za pomanjkanje politične zavezanosti na področju, ki mu državljanji namenljajo ključno pozornost.

Možni elementi 7. okoljskega akcijskega programa

58. obžaluje, da Odbor regij v 6. okoljskem akcijskem programu ni izrecno imenovan, in poziva, naj načelo upravljanja na več ravneh na področju okolja postane pomemben element 7. okoljskega akcijskega programa;

59. je prepričan, da je 7. okoljski akcijski program dolgoročni strateški dokument, ki bi moral opredeliti jasne cilje in časovne razporede, relativne cilje zamenjati z absolutnimi (npr. CO₂ na prebivalca), da bi se zmanjšale specifične obremenitve okolja, in na podlagi poročila SOER Evropske agencije za okolje za leto 2010 ⁽¹³⁾ pojasniti okoljske rezultate;

60. ugotavlja, da bi bilo treba ob izvajanju 7. okoljskega akcijskega programa upoštevati pristojnosti lokalnih in regionalnih oblasti ter njihov politični in upravni maneverski prostor;

61. je prepričan, da bi moral biti pregled upravljanja in zbiranja podatkov del programa, da se zagotovijo natančne primerjave učinka in jasnejše razumevanje najboljših praks;

62. je prepričan, da bi moral 7. okoljski akcijski program še nadalje spodbujati uporabo tržnih instrumentov v kombinaciji z uredbo. 6. okoljski akcijski program je spodbudil uporabo ekonomskih instrumentov za izboljšanje učinkovitosti virov in zmanjšanje vplivov na okolje. Uporaba tega pristopa zmanjša finančno obremenitev lokalnih in regionalnih oblasti in izboljša izvajanje;

63. poziva, naj 7. okoljski akcijski program po letu 2013 spodbuja možnost, da regije in mesta sredstva za lokalne programe preprečevanja podnebnih sprememb prejemajo neposredno iz prihodkov sistema za trgovanje s pravicami do emisij toplogrednih plinov;

64. predlaga dolgoročno usmerjenost programa, najmanj do leta 2020, saj moramo že sedaj načrtovati za leto 2050, vključeni pa naj bodo srednjeročno ocenjevanje in spremljanje ter jasni načrti z vmesnim cilji;

65. predlaga sistematičen pristop k učinkoviti uporabi virov, vključno s posebnimi cilji in načrti za absolutna količinska zmanjšanja uporabe naravnih virov in sprejetje nove opredelitve BDP, ki upošteva okoljski vpliv;

66. poziva, da je nujno vzdrževati povezave med različnimi političnimi področji in da okoljski cilji in zahteve postanejo del vseh sektorjev, npr. raba zemljišč in načrtovanje mest, mobilnost v mestih, kmetijstvo, gozdarstvo, hrup, onesnaženost zraka in zdravje;

67. meni, da je treba okoljske cilje vključiti v večja proračunska področja, kot je razvoj podeželja in kmetijstvo;

68. ugotavlja, da 75 % prebivalstva EU živi v mestih in proizvede 75 % emisij toplogrednih plinov, vendar so tudi središča izobraževanja, raziskav in inovacij. 7. okoljski akcijski program mora vsebovati jasno mestno razsežnost in mehanizem, ki bo mesta pritegnil k sodelovanju in jim dal več pristojnosti;

69. priznava, da procesi, ki vodijo k izčrpanju tal, spodkopavajo skupne cilje EU o podnebnih spremembah, varnosti hrane in biotski raznovrstnosti. 7. okoljski akcijski program bi zato moral vključevati skupno tematsko strategijo za varstvo tal, ki bi bila podlaga za sprejetje okvirne direktive o tleh.

V Bruslju, 5. oktobra 2010

Predsednica
Odbora regij
Mercedes BRESSO

⁽¹³⁾ Poročilo o stanju okolja Evropske agencije za okolje, ki naj bi bilo objavljeno novembra 2010